

วุฒิสภา

เผยแพร่ระเบียบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

**(ปรับปรุงจำนวนเงินในสัญญาซื้อขาย จำนวนเงินการกู้ยืม
ความรับผิดชอบของเจ้าสำนักโรงแรมและอัตราค่าธรรมเนียม)**

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันอังคารที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

อ.พ. ๓๙/๒๕๔๗

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. มีเหตุผลในการเสนอคือโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ ประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ จำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย อัตราค่าธรรมเนียมและค่าคัดสำเนาเอกสารตามที่ปรากฏในบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัด รวมถึงจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสภาวการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างกฎหมายฉบับนี้

(๑) **แก้ไขประเภทของ “เรือ” ซึ่งเป็นสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสัญญาซื้อขาย** (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖) โดยได้พิจารณาในประเด็นข้อกฎหมายประกอบด้วยข้อเท็จจริงในปัจจุบันแล้ว เห็นว่าความหมายของคำว่า “เรือ” ตามกฎหมายฉบับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

พุทธศักราช ๒๔๕๖ และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ จะมีความหมายถึงยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดไม่ว่าจะใช้เพื่อบรรทุก ลำเลียง โดยสารลาก จูง ตลอดจนยานพาหนะอย่างอื่นที่สามารถใช้น้ำได้ทำนองเดียวกัน ดังนั้นกรณีของเรือกำปั่น เรือกลไฟหรือเรือยนต์ก็จะอยู่ในความหมายดังกล่าวแล้ว ประกอบกับเรือต้องมีระวางตั้งแต่ ๕ ตันขึ้นไปซึ่งมิใช่เรือขนาดเล็ก จึงแก้ไขเป็น **“เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป”** เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติในการจดทะเบียนเรือในปัจจุบันและมีความหมายครอบคลุมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓)

นอกจากนี้ เนื่องจากการแก้ไขในประเด็นประเภทเรือนี้ จะต้องแก้ไขในมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน เพราะว่าเป็นสังหาริมทรัพย์ที่กฎหมายกำหนดให้ดำเนินการทำนองเดียวกับอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่กรณีของมาตรา ๗๐๓ วรรคสอง (๑) มาตรา ๑๓๐๒ มาตรา ๑๖๘๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๗๐๒ วรรคสาม ซึ่งล้วนกำหนดในหลักการว่าเป็นเรือซึ่งต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนั้น จึงได้แก้ไขในมาตราดังกล่าวโดยกำหนดเป็น **“เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป”** (ร่างมาตรา ๖ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

(๒) **แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในมาตราต่าง ๆ**

เนื่องจากมาตราที่เสนอแก้ไขเพิ่มเติมนี้ได้ใช้บังคับมาตั้งแต่ปี

พ.ศ. ๒๕๗๑ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมและ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยได้ชี้แจงว่า
จำนวนเงินที่เสนอมาได้อาศัยหลักเกณฑ์
ของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง วิธีการ
คำนวณหามูลค่าเงินปัจจุบัน ซึ่งเป็นการ
คำนวณโดยอาศัยหลักอัตราค่าเงินที่
เปลี่ยนแปลงและอัตราเงินเพื่อที่เกิดขึ้นใน
แต่ละปีเป็นเกณฑ์ เพื่อให้เหมาะสมและ
สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจใน
ปัจจุบัน ดังนั้น หลักการในเรื่องนี้จึงเป็นไป
ตามร่างฯ ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอมา สรุป
ได้ดังนี้

**(๒.๑) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงิน
ในการซื้อขายสังหาริมทรัพย์ซึ่งถ้ามิได้มี
หลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใด
ลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดเป็นสำคัญ
หรือได้วางประจำไว้ หรือได้ชำระหนี้
บางส่วนแล้ว จะฟ้องร้องบังคับคดีหาได้
ไม่ (แก้ไขมาตรา ๕๕๖ วรรคสาม)** จากที่
กำหนดจำนวนเงินไว้ “ราคาห้าร้อยบาท
หรือกว่านั้นขึ้นไป” ได้แก้ไขเป็น “ราคา
สองหมื่นบาทหรือกว่านั้นขึ้นไป” (ร่าง
มาตรา ๓)

**(๒.๒) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงิน
ในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการ
กู้ยืมเป็นหนังสือ (แก้ไขมาตรา ๖๕๓)**
จากที่กำหนดจำนวนเงิน “กว่าห้าสิบบาท
ขึ้นไป” ได้แก้ไขเป็น “กว่าสองพันบาท
ขึ้นไป” (ร่างมาตรา ๔)

**(๒.๓) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินที่
เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดในการที่
ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัย
สูญหายหรือบุบสลาย (แก้ไขมาตรา
๖๗๕ วรรคสอง)** จากที่จำกัดความรับผิด

ไว้เพียง “ห้าร้อยบาท” ได้แก้ไขเป็น
“หนึ่งหมื่นบาท” (ร่างมาตรา ๕)

**(๒.๔) แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม
และค่าคัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับบริษัท
จำกัดให้สูงขึ้น** (ร่างมาตรา ๗ ร่างมาตรา
๘ ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

**(๓) แก้ไขจำนวนเงินรางวัลและ
เงินค่าธรรมเนียมที่ผู้มีสิทธิจะได้รับ
ทรัพย์สินหายต้องชำระแก่ผู้เก็บได้หรือ
แก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ (แก้ไข
มาตรา ๑๓๒๔ วรรคหนึ่ง)** โดย
คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑)
พิจารณาในประเด็นว่าให้ส่งมอบทรัพย์สินที่
เก็บได้แก่ตำรวจนครบาล และเห็นควร
แก้ไขคำว่า “ตำรวจนครบาล” เป็น
“เจ้าพนักงานตำรวจ” เนื่องจากจะมีความ
หมายที่ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้นว่า
ในส่วนของแต่ละจังหวัดก็ส่งแก่เจ้าหน้าที่
ตำรวจตามสถานีตำรวจต่าง ๆ ได้ มิใช่ให้ความ
หมายถึงตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร
เท่านั้น (ร่างมาตรา ๑๒)

**นอกจากนี้ การแก้ไขในประเด็น
ดังกล่าว จำเป็นต้องแก้ไขมาตราอื่นให้
สอดคล้องได้แก่ มาตรา ๑๓๒๓ วรรคหนึ่ง
(๓) และมาตรา ๑๓๒๔ เฉพาะกรณี
ถ้อยคำของคำว่า “ตำรวจนครบาล”
เท่านั้น** (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

.....

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ซึ่งมีเนื้อหา แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ภาคผนวก -ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

-รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พฤศจิกายน ๒๕๔๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายนันท ผาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุภาวดีจิตต ไตรเพทพิสัย	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายณัฐพล ประชุมญาติ นิตกร ๓	นายทศวิญญู เกียรติทัตต์ วิทยากร ๕
นางสาวภควดี เกษตระกูล เจ้าพนักงานธุรการ ๕	นางสาวพวงผกา น้อยชัย เจ้าพนักงานธุรการ ๕
นางสาววีรนุช หมั่นทอง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑	นางสาวธารินี ดวงสุวรรณ เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๒๕๕

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๕๔๕ ๑๗๔๑-๒

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๔
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๙
- ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑๔
๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง.....	๑๔
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง.....	๑๔
๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง.....	๑๔
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๑๔
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม.....	๑๕
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข) กับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว).....	๑๗

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย

แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.

การซื้อ การขาย	(๑)
- หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ขาย	(๑)
- หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ซื้อ	(๑)
- หลักเกณฑ์ในการทำสัญญาซื้อขาย	(๒)
- การทำสัญญาซื้อขาย	(๒)
การกู้ยืมเงิน	(๓)
- ความหมาย	(๓)
- อัตราดอกเบี้ย.....	(๓)
- ข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้กู้ยืมเงิน	(๔)
- ข้อควรปฏิบัติของผู้กู้ในการจะชำระเงินคืนให้แก่ผู้ให้กู้.....	(๔)
- อายุความในการฟ้องร้อง	(๕)
ความรู้เรื่องเรือ (ตามลักษณะสากล)	(๖)
- ๑. การวัดขนาดเรือ	(๖)
- ๒. ประเภทของเรือ.....	(๘)
- ๓. ลักษณะพื้นฐานของเรือ	(๘)

ภาคผนวก - ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.	-๑-
- รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	-๘-
- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว	-๑๙-

ส่วนที่ ๑

**ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญ
จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย **คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี** และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗ โดยมีเหตุผลในการเสนอว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขาย อสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ ประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ จำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย อัตราค่าธรรมเนียมและค่าคัดสำเนาเอกสารตามที่ปรากฏในบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัด รวมถึงจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้ หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสภาพการณ์ในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ อนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอและส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย**คะแนนเสียงเอกฉันท์** และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการฯ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

*๑. นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
*๓. นายประสิทธิ์ ตักดีศรีมณีกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

*หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

๖. นายวัฒนา ช่างไฟเราะ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๗. นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
*๘. นายชัยพร ธนถาวรลาภ	๙. นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตธรรม
๑๐. นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	๑๑. นายทองดี มนัสสาร
๑๒. ว่าที่ร้อยตรี ธนู จงเพิ่มดำรงชัย	๑๓. นายบรรยง เต็มสิริภักดี
๑๔. พันตำรวจโท บรรยนิ ดั่งภากรณ์	๑๕. นายปกิต พัฒนกุล
๑๖. นายประเชิญ ดิยะปัญญาจรรย์	๑๗. นายประแสง มงคลศิริ
๑๘. นายปรีชา สุวรรณทัต	*๑๘. นายพงษ์ภักฏ เรียงเครือ
*๒๐. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	๒๑. นายพินิจ จันทรสมบัติ
*๒๒. นายพินิจ จันทรสุรินทร์	๒๓. นายพีระพันธ์ุ สาสิริวิภาค
๒๔. นายไพศาล ยิ่งสมาน	๒๕. นางสาวกวนิดา คุณผลิน
๒๖. นายมรรณพ เดชวิทักษ์	๒๗. นายรักษ์ ดำนกุล
๒๘. นายวิรัช ร่มเย็น	๒๘. นายสมศักดิ์ คุณเงิน
๓๐. นายสาธิต ปิตุเตชะ	๓๑. นายสินิตย์ เลิศไกร
*๓๒. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ	๓๓. นายสุรศักดิ์ นาคดี
๓๔. นายสุวโรช พะลัง	๓๕. นายอานนท์ สิงห์สมบูรณ์

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม **โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์** และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ และในคราวประชุม คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๔ วันศุกร์ที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่ประชุม พิจารณาแล้วเห็นสมควรมอบหมายให้**คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณา**เสนอรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูล ประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า “เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่ง ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้ คณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมาธิการ วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้ คณะกรรมาธิการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

เรื่องเสร็จที่ ๓๐๘ / ๒๕๕๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ปรับปรุงจำนวนเงินในสัญญาซื้อขาย จำนวนเงินการกู้ยืม ความรับผิดของเจ้าสำนักโรงแรมและอัตราค่าธรรมเนียม) ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยให้รับข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี) กระทรวงพาณิชย์ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า) และธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ

๑. ปรับปรุงการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕๖)
๒. ปรับปรุงจำนวนเงินในการกู้ยืม ที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕๓)
๓. ปรับปรุงจำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗๕)
๔. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมในการขอสำเนาหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของบริษัท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖)
๕. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บเมื่อมอบใบหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๒๗)
๖. ปรับปรุงอัตราค่าคัดสำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔๐)

๗. ปรับปรุงอัตราเงินค่าสำเนาบุคคล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๙๙)

๘. ปรับปรุงจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียม ที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สิน ต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย หรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ที่รับมอบทรัพย์สินหายไว้ตามลำดับ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๒๔)

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ข้อสังเกตขั้นต้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้มีการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ ในหลายกรณี โดยได้กำหนดเป็นอัตราไว้ในพระราชบัญญัติ ซึ่งการบัญญัติกฎหมายในลักษณะนี้ หากต่อไปมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าว จะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติ ซึ่งจะกระทำได้ยากและต้องใช้เวลา โดยการแก้ไขอาจกระทำได้ ๒ แบบ คือ

(๑) การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นอัตราขั้นสูงไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ส่วนจะจัดเก็บในอัตราเท่าใดนั้นให้กำหนดโดยอนุบัญญัติเพื่อความสะดวกในการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในขณะนั้น

(๒) การกำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้อำนาจรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายเป็นผู้ออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งกรณีดังกล่าวประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้เคยมีบทบัญญัติไว้แล้วตามมาตรา ๑๓๖ ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน เกี่ยวกับมูลนิธิ

๒.๒ ความเห็นในขั้นที่สุด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้ดำเนินการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขด้วยแล้ว ดังนี้

๑. กระทรวงยุติธรรม
๒. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
๓. สำนักงานศาลยุติธรรม
๔. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๕. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
๖. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

๓. สาระสำคัญของร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอร่างฯ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ตรวจพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาแก้ไขในสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขประเภทของ “เรือ” ซึ่งเป็นสิ่งห้ามทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสัญญาซื้อขาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖) โดยได้พิจารณาในประเด็นข้อกฎหมายประกอบกับข้อเท็จจริงในปัจจุบันแล้ว เห็นว่า ความหมายของคำว่า “เรือ” ตามกฎหมายฉบับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖ และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ จะมีความหมายถึงยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดไม่ว่าจะใช้เพื่อบรรทุก ลำเลียง โดยสาร ลาก จูง ตลอดจนยานพาหนะอย่างอื่นที่สามารถใช้ในน้ำได้ทำนองเดียวกัน ดังนั้น กรณีของเรือกำปั่น เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ก็จะอยู่ในความหมายดังกล่าวแล้ว ประกอบกับเรือต้องมีระวางตั้งแต่ ๕ ตันขึ้นไป ซึ่งมีใช้เรือขนาดเล็ก จึงแก้ไขเป็น “เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป” เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติในการจดทะเบียนเรือในปัจจุบันและมีความหมายครอบคลุมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓)

นอกจากนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากการแก้ไขในประเด็นประเภทเรือนี้ จะต้องแก้ไขในมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันเพราะว่าเป็นสิ่งห้ามทรัพย์ที่กฎหมายกำหนดให้ดำเนินการทำนองเดียวกับอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่กรณีของมาตรา ๗๐๓ วรรคสอง (๑) มาตรา ๑๓๐๒ มาตรา ๑๖๘๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๗๐๒ วรรคสาม ซึ่งล้วนกำหนดในหลักการว่าเป็นเรือซึ่งต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนั้น จึงได้แก้ไขในมาตราดังกล่าวโดยกำหนดเป็น “เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป” (ร่างมาตรา ๖ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

(๒) การแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในมาตราต่าง ๆ

เนื่องจากมาตราที่เสนอแก้ไขเพิ่มเติมนี้ได้ใช้บังคับมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๗๑ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) จึงได้พิจารณาถึงความเหมาะสมว่า จำนวนเงินตามร่างที่กระทรวงยุติธรรมเสนอมาควรจะเป็นเท่าใด ซึ่งประเด็นนี้ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมและผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยได้ชี้แจงว่าจำนวนเงินที่เสนอมาได้อาศัยหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง วิธีการคำนวณมูลค่าเงินปัจจุบัน ซึ่งเป็นการคำนวณโดยอาศัยหลักอัตราค่าเงินที่เปลี่ยนแปลงและอัตราเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นในแต่ละปีเป็นเกณฑ์ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนั้น หลักการในเรื่องนี้จึงเป็นไปตามร่างฯ ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอมา สรุปได้ดังนี้

(๒.๑) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการซื้อขายสังหาริมทรัพย์ซึ่งถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใด ลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบหรือได้วางประจำไว้ หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้ว จะฟ้องร้องบังคับคดีหาได้ไม่ (แก้ไขมาตรา ๔๕๖ วรรคสาม) จากที่กำหนดจำนวนเงินไว้ “ราคาห้าร้อยบาทหรือกว่านั้นขึ้นไป” ได้แก้ไขเป็น “ราคาสองหมื่นบาทหรือกว่านั้นขึ้นไป” (ร่างมาตรา ๓)

(๒.๒) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ (แก้ไขมาตรา ๖๕๓) จากที่กำหนดจำนวนเงิน “กว่าห้าสิบบาทขึ้นไป” ได้แก้ไขเป็น “กว่าสองพันบาทขึ้นไป” (ร่างมาตรา ๔)

(๒.๓) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหายหรือบุบสลาย (แก้ไขมาตรา ๖๗๕ วรรคสอง) จากที่กำหนดความรับผิดไว้เพียง “ห้าร้อยบาท” ได้แก้ไขเป็น “หนึ่งหมื่นบาท” (ร่างมาตรา ๕)

(๒.๔) แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมและค่าคัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับบริษัท จำกัดให้สูงขึ้น (ร่างมาตรา ๗ ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

(๓) แก้ไขจำนวนเงินรางวัลและเงินค่าธรรมเนียมที่ผู้มีสิทธิจะได้รับทรัพย์สินหาย ต้องชำระแก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ (แก้ไขมาตรา ๑๓๒๔ วรรคหนึ่ง) โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) พิจารณาในประเด็นว่าให้ส่งมอบทรัพย์สินที่เก็บได้แก่ตำรวจนครบาล และเห็นควรแก้ไขคำว่า “ตำรวจนครบาล” เป็น “เจ้าพนักงานตำรวจ” เนื่องจากจะมีความหมายที่ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ในส่วนของต่างจังหวัดก็ส่งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจตามสถานีตำรวจต่าง ๆ ได้ มิใช่ให้มีความหมายถึงตำรวจในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น (ร่างมาตรา ๑๒)

นอกจากนี้ การแก้ไขในประเด็นดังกล่าว จำเป็นต้องแก้ไขมาตราอื่นให้สอดคล้องได้แก่ มาตรา ๑๓๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๑๓๒๔ เฉพาะกรณีถ้อยคำของคำว่า “ตำรวจนครบาล” เท่านั้น (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

(๔) กำหนดให้มีบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับถึงความสมบูรณ์ของนิติกรรม สิทธิหน้าที่ หรือความรับผิดตามกฎหมายอันได้กระทำลงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๗)

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาและมีข้อสังเกตในประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย แม้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้มีบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับถึงความสมบูรณ์ของการใด ๆ ที่ได้กระทำลงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับก็ตาม แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประสงค์จะให้ผลใช้บังคับแก่ประชาชนเป็นการทั่วไปไม่ใช่เรื่องที่เกิดภาระหน้าที่ของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งโดยเฉพาะ อีกทั้งมีการแก้ไขบทบัญญัติในหลายเรื่องด้วยกัน และได้

แก้ไขข้ามบรรพระหว่างบรรพ ๓ และบรรพ ๔ จึงเห็นว่ากรณีของร่างพระราชบัญญัตินี้จึงไม่จำเป็นต้องมีบทบัญญัติว่าด้วยมาตรการรักษาการไว้

อนึ่ง สำหรับข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับรูปแบบการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้นำมาประกอบการพิจารณาแล้ว เห็นว่า การบัญญัติกฎหมายในลักษณะที่ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีในการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและค่าค้ำเสาเอกสารต่าง ๆ นั้น แม้จะสะดวกในแง่ของการแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันก็ตาม แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ขอแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพียงเล็กน้อย ไม่กระทบต่อสาระสำคัญโดยรวมและได้แก้ไขในหลาย ๆ เรื่องไว้ด้วยกัน อีกทั้งการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและค่าค้ำเสาไว้ในแต่ละมาตราก็จะเกิดความชัดเจนต่อผู้ปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งเป็นเอกชนด้วยกันในการตรวจสอบจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้โดยตรงอันจะเกิดความสะดวกกว่าการกำหนดในกฎกระทรวงหรือกำหนดเป็นบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๔๗

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๗๐๓ วรรคสอง (๑) มาตรา ๑๓๐๒ มาตรา ๑๖๘๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๗๐๒ วรรคสาม)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการซื้อขายสังหาริมทรัพย์ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕๖ วรรคสาม)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของบุคคลเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗๕ วรรคสอง)

(๕) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมในการขอสำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และ ข้อบังคับของบริษัท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑๖)

(๖) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บเมื่อมอบใบหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๒๗ วรรคสอง)

(๗) ปรับปรุงอัตราค่าคัดสำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔๐)

(๘) ปรับปรุงอัตราเงินค่าสำเนาบุคคล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔๙ วรรคหนึ่ง)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับ ทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ และแก้ไขคำว่า “ตำรวจ นครบาล” เป็น “เจ้าพนักงานตำรวจ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) มาตรา ๑๓๒๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓๒๘)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ ประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ จำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สิน

ของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย อัตราค่าธรรมเนียมและค่าคัดสำเนาเอกสารตามที่ปรากฏในบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัด รวมถึงจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสภาวการณ์ในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการทำสัญญาซื้อขายเรือที่มีระวางตั้งแต่ ๕ ตันขึ้นไป ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

“การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นโมฆะ วิธีนี้ให้ใช้ถึงซื้อขายเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งซื้อขายแพและสัตว์พาหนะด้วย

สัญญาจะขายหรือจะซื้อ หรือค้ำประกันในการซื้อขายทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ หรือได้วางประจำไว้ หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้วจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

๕.๒ แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการทำสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์ที่ตกลงราคากันตั้งแต่ห้าร้อยบาทขึ้นไปเป็นสองหมื่นบาทขึ้นไปที่จะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือหรือวางประจำ หรือได้ชำระหนี้บางส่วน จึงจะฟ้องร้องบังคับคดีได้

บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์ซึ่งตกลงกันเป็นราคาสองหมื่นบาท หรือกว่านั้นขึ้นไปด้วย” (ร่างมาตรา ๓ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖)

๕.๓ แก้ไขเพิ่มเติมให้การกู้ยืมเงินจากจำนวนกว่าห้าสิบบาทเป็นสองพันบาทขึ้นไป ต้องทำสัญญากู้ยืมเป็นหนังสือ

“การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่” (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง)

๕.๔ แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมจะต้องรับผิดชอบในกรณีทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกผู้อาศัยสูญหายหรือบุบสลายไป จากห้าร้อยบาทเป็นหนึ่งหมื่นบาท

“ความรับผิดชอบนี้ ถ้าเกี่ยวข้องกับเงินทองตรา ธนบัตร ตัวเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญมณี หรือของมีค่าอื่น ๆ ให้จำกัดไว้เพียงหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่จะได้ฝากของมีค่าเช่นนี้ไว้แก่เจ้าสำนักและได้บอกราคาแห่งของนั้นชัดแจ้ง” (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗๕ วรรคสอง)

๕.๕ แก้ไขประเภทและขนาดของเรือที่สามารถนำมาจอดจำนวนได้

“เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป” (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐๓ วรรคสอง (๑))

๕.๖ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าคัดสำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และสำเนาข้อบังคับของบริษัทหนึ่งบริษัทใด จากไม่เกินฉบับละหนึ่งบาทเป็นไม่เกินฉบับละสิบบาท

“บุคคลผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งประสงค์จะได้สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับบรรดามีในบริษัทหนึ่งบริษัทใด ก็ชอบที่จะเรียกได้จากบริษัทนั้น ในการนี้บริษัทจะเรียกเอาเงินไม่เกินฉบับละสิบบาทก็ได้” (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑๖)

๕.๗ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมในการส่งมอบใบหุ้น จากไม่เกินห้าสิบสตางค์เป็นไม่เกินสิบบาท

“เมื่อมอบใบหุ้นนั้น จะเรียกค่าธรรมเนียมก็ได้ สุดแต่กรรมการจะกำหนด แต่มิให้เกินสิบบาท” (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๒๗ วรรคสอง)

๕.๘ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าค้ำเสาเหมาทะเบียนผู้ถือหุ้น จากห้าสิบสตางค์ต่อร้อยค่าเป็นไม่เกินหน้าละสิบบาท

“ผู้ถือหุ้นชอบที่จะเรียกให้ส่งมอบเสาเหมาทะเบียนเช่นว่านั้น หรือแต่ตอนหนึ่งตอนใดแก่ตนได้ เมื่อเสียค่าค้ำเสาแต่ไม่เกินหน้าละสิบบาท” (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔๐)

๕.๙ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าค้ำเสาหางบุคคลฉบับหลังสุดจากบริษัทใด ๆ จากฉบับละไม่เกินห้าสิบสตางค์เป็นไม่เกินฉบับละยี่สิบบาท

“บุคคลใดประสงค์จะได้เสาหางบุคคลฉบับหลังที่สุดจากบริษัทใด ๆ ก็ชอบที่จะซื้อเอาได้โดยราคาไม่เกินกว่าฉบับละยี่สิบบาท” (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔๙ วรรคหนึ่ง)

๕.๑๐ แก้ไขให้การได้มา หรือกรณีมีการโอน เปลี่ยนแปลง ระบุ หรือกลับคืนมาแห่งสิทธิ ซึ่งเริ่มมีระวางตั้งแต่ห้าต้นขึ้นไป จะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

“บทบัญญัติแห่งสามมาตราก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงเริ่มมีระวางตั้งแต่ห้าต้นขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วยโดยอนุโลม” (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๐๒)

๕.๑๑ แก้ไขหลักการให้บุคคลซึ่งเก็บได้ ซึ่งทรัพย์สินหาย ต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจแทนที่จะต้องส่งมอบให้แก่ตำรวจนครบาลเท่านั้น

ก) “ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นภายในสามวัน และแจ้งพฤติการณ์ตามที่ทราบอันอาจเป็นเครื่องช่วยในการสืบหาตัวบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้น” (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๒๓ วรรคหนึ่ง (๓))

ข) “สังหาริมทรัพย์มีค่าซึ่งซ่อนหรือฝังไว้ นั้น ถ้ามีผู้เก็บได้โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ ให้กรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้เก็บได้ต้องส่งมอบทรัพย์นั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น แล้วมีสิทธิจะได้รับรางวัลหนึ่งในสามแห่งค่าทรัพย์นั้น” (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๒๔)

๕.๑๒ เพิ่มราคาทรัพย์สินซึ่งหายที่จะนำมาคำนวณเป็นเงินรางวัลแก่ผู้เก็บได้ และเพิ่มจำนวนเงินค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานซึ่งรับมอบไว้ซึ่งทรัพย์สินหาย รวมทั้งแก้ไขตัวเจ้าพนักงานซึ่งจะต้องรับมอบทรัพย์สินหาย

“ผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย อาจเรียกร้องเอารางวัลจากบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวนร้อยละสิบแห่งค่าทรัพย์สินภายในราคาสามหมื่นบาท และถ้าราคาสูงกว่านั้นขึ้นไป ให้คิดให้อีกร้อยละห้าในจำนวนที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหายได้ส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ให้เสียเงินอีกร้อยละสองครึ่งแห่งค่าทรัพย์สินเป็นค่าธรรมเนียมแก่ทบวงการนั้น ๆ เพิ่มขึ้นเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากรางวัลซึ่งให้แก่ผู้เก็บได้ แต่ค่าธรรมเนียมนี้ ให้จำกัดไว้ไม่เกินหนึ่งพันบาท” (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๒๔ วรรคหนึ่ง)

๕.๑๓ แก้ไขให้การทำพินัยกรรมตั้งผู้ปกครองทรัพย์สินเป็นเรื่องที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป จะต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

“บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรื่องมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย” (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๘๘ วรรคสอง)

๖.๑๔ แก้ไขให้การทำข้อกำหนดพินัยกรรมห้ามโอนทรัพย์สินที่เป็นเรื่องมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป จะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

“บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรื่องมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย” (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗๐๒ วรรคสาม)

๖. บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๑๗)

พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึงนิติกรรม สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิดชอบตามกฎหมายอันได้กระทำลงหรือมีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประเด็นสำคัญ**จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ****ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..)****พ.ศ.****๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ****-ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดอภิปราย****ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง****มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์****๒. สรุปประเด็นสำคัญและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง****-ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดอภิปราย****๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา****ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.****ชื่อร่างพระราชบัญญัติ****ไม่มีการแก้ไข****คำปรารภ****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๑****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๒****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๓****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๔****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๕****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๖****ไม่มีการแก้ไข**

<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามนัยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

***ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ กำหนดว่า**

“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๑๕ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณารั้งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่”

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

**ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)**

กับ

ร่างพระราชบัญญัติ

**แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่..) พ.ศ.**

(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

<p align="center">ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม)</p>	<p align="center">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๕๖ การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไซ้ร้ ท่านว่าเป็นโมฆะ วิธีนี้ให้ใช้ถึงซื้อขายเรือกำปั่นหรือเรือมีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟหรือเรือยนต์มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งซื้อขายแพและสัตว์พาหนะด้วย</p> <p>อนึ่ง สัญญาจะขายหรือจะซื้อทรัพย์สินใด ๆ ดังว่ามานี้ก็ดี คำมั่นในการซื้อขายทรัพย์สินเช่นนั้นก็ดี ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ หรือได้วางประจำไว้ หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้ว ท่านว่าจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่</p> <p>บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ท่านให้ใช้บังคับถึงสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตกลงกันเป็นราคาห้าร้อยบาทหรือกว่านั้นขึ้นไปด้วย</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๕๖ การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นโมฆะ วิธีนี้ให้ใช้ถึงซื้อขายเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งซื้อขายแพและสัตว์พาหนะด้วย</p> <p>สัญญาจะขายหรือจะซื้อ หรือคำมั่นในการซื้อขายทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ หรือได้วางประจำไว้ หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้วจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่</p> <p>บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตกลงกันเป็นราคาสองหมื่นบาท หรือกว่านั้นขึ้นไปด้วย”</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

มาตรา ๖๕๓ การกู้ยืมเงินกว่าห้าสิบบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่

ในการกู้ยืมเงินมีหลักฐานเป็นหนังสือนั้น ท่านว่าจะนำสืบการใช้เงินได้ต่อเมื่อมีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ให้ยืมมาแสดง หรือเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมนั้นได้เวนคืนแล้ว หรือได้แทงเพิกถอนลงในเอกสารนั้นแล้ว

มาตรา ๖๗๕ เจ้าสำนักต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหายหรือบุบสลายไปอย่างไร ๆ แม้ถึงว่าความสูญหายหรือบุบสลายนั้นจะเกิดขึ้นเพราะผู้คนไปมาเข้าออก ณ โรงแรม โฮเต็ล หรือสถานที่เช่นนั้น ก็คงต้องรับผิดชอบรับผิดชอบนี้ ถ้าเกี่ยวข้องกับเงินทองตรา ธนบัตร ตั๋วเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญมณี หรือของมีค่าอื่น ๆ ไซ้ ท่านจำกัดไว้เพียงห้าร้อยบาท เว้นแต่จะได้ฝากของมีค่าเช่นนั้นไว้ เจ้าสำนักและได้บอกราคาแห่งของนั้นชัดเจน

แต่เจ้าสำนักไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อความสูญหายหรือบุบสลายอันเกิดแต่เหตุสุดวิสัย หรือแต่สภาพแห่งทรัพย์สินนั้นหรือแต่ความผิดของคนเดินทางหรือแขกอาศัยผู้นั้นเอง หรือบริวารของเขา หรือบุคคลซึ่งเขาได้ต้อนรับ

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕๓ การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความรับผิดชอบนี้ ถ้าเกี่ยวข้องกับเงินทองตรา ธนบัตร ตั๋วเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญมณี หรือของมีค่าอื่น ๆ ให้จำกัดไว้เพียงหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่จะได้ฝากของมีค่าเช่นนั้นไว้แก่เจ้าสำนักและได้บอกราคาแห่งของนั้นชัดเจน”

<p style="text-align: center;">ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๗๐๓ อันอสังหาริมทรัพย์นั้นอาจจำนองได้ไม่ว่าประเภทใด ๆ สังหาริมทรัพย์อันจะกล่าวต่อไปนี้ก็อาจจำนองได้ดุจกันหากว่าได้จดทะเบียนไว้ แล้วตามกฎหมายคือ</p> <p>(๑) เรือกำปั่น หรือเรือระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือเรือยนต์มีระวาง ตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป</p> <p>(๒) แพง</p> <p>(๓) สัตว์พาหนะ</p> <p>(๔) สสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ ซึ่งกฎหมายหากบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะการ</p> <p>มาตรา ๑๑๑๖ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งปรารถนาจะได้สำเนาหนังสือ บริคณห์สนธิ และข้อบังคับบรรดามีในบริษัทหนึ่งบริษัทใด ก็ชอบที่จะเรียกได้จากบริษัท นั้น ในการนี้ บริษัทจะเรียกเอาเงินไม่เกินฉบับละบาทหนึ่งก็ได้</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคสอง ของมาตรา ๗๐๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="text-align: center;">“(๑) เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="text-align: center;">“มาตรา ๑๑๑๖ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งประสงค์จะได้สำเนาหนังสือ บริคณห์สนธิ และข้อบังคับบรรดามีในบริษัทหนึ่งบริษัทใด ก็ชอบที่จะเรียกได้จากบริษัท นั้น ในการนี้บริษัทจะเรียกเอาเงินไม่เกินฉบับละสิบบาทก็ได้”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

<p align="center">ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม)</p>	<p align="center">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑๑๒๗ ให้บริษัททำใบหุ้น คือใบสำคัญสำหรับหุ้นใบหนึ่งหรือหลายใบ มอบให้เป็นคู่มือแก่ผู้ถือหุ้นจงทุก ๆ คน</p> <p>เมื่อมอบใบหุ้นนั้น จะเรียกค่าธรรมเนียมก็ได้ สุดแต่กรรมการจะกำหนด แต่มิให้เกินห้าสิบบสตางค์</p> <p>มาตรา ๑๑๔๐ ผู้ถือหุ้นชอบที่จะเรียกให้ส่งมอบสำเนาทะเบียนชื่อนั้น หรือแต่ตอนหนึ่งตอนใดแก่ตนได้ เมื่อเสียค่าคัดสำเนาห้าสิบบสตางค์ต่อร้อยคำ</p> <p>มาตรา ๑๑๕๕ บุคคลใดปรารถนาจะได้สำเนางบดุลฉบับหลังที่สุดจากบริษัทใด ๆ ก็ชอบที่จะซื้อเอาได้โดยราคาไม่เกินกว่าฉบับละห้าสิบบสตางค์</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของกรรมการที่จะส่งสำเนางบดุลทุกฉบับไปยังนายทะเบียนไม่ช้ากว่าเดือนหนึ่งนับแต่วันซึ่งงบดุลนั้นได้รับอนุมัติในที่ประชุมใหญ่</p> <p>มาตรา ๑๓๐๒ บทบัญญัติแห่งสามมาตราก่อนนี้ทำนให้ใช้บังคับถึงเรือกำปั่นหรือเรือมีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือเรือยนต์มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>“เมื่อใบหุ้นนั้น จะเรียกค่าธรรมเนียมก็ได้ สุดแต่กรรมการจะกำหนด แต่มิให้เกินสิบบาท”</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๑๔๐ ผู้ถือหุ้นชอบที่จะเรียกให้ส่งมอบสำเนาทะเบียนชื่อนั้น หรือแต่ตอนหนึ่งตอนใดแก่ตนได้ เมื่อเสียค่าคัดสำเนาแต่ไม่เกินหน้าละสิบบาท”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๑๕๕ บุคคลใดประสงค์จะได้สำเนางบดุลฉบับหลังที่สุดจากบริษัทใด ๆ ก็ชอบที่จะซื้อเอาได้โดยราคาไม่เกินกว่าฉบับละยี่สิบบาท”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๓๐๒ บทบัญญัติแห่งสามมาตราก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วยโดยอนุโลม”</p>

<p style="text-align: center;">ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑๓๒๓ บุคคลเก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย ต้องทำอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ของหายหรือเจ้าของหรือบุคคลอื่นผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้น หรือ</p> <p>(๒) แจ้งแก่ผู้ของหายหรือเจ้าของ หรือบุคคลอื่นผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นโดยมิชักช้าหรือ</p> <p>(๓) ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ตำรวจนครบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นภายในสามวัน และแจ้งพฤติการณ์ตามที่ทราบอันอาจเป็นเครื่องช่วยในการสืบหาตัวบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้น</p> <p>แต่ถ้าไม่ทราบตัวผู้ของหาย เจ้าของ หรือบุคคลอื่นผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินก็ดี หรือบุคคลดังระบุนั้นไม่รับมอบทรัพย์สินก็ดี ท่านให้ดำเนินการตามวิธีอันบัญญัติไว้ในอนุมาตรา (๓)</p> <p>ทั้งนี้ ท่านว่าผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหายต้องรักษาทรัพย์สินนั้นไว้ด้วยความระมัดระวังอันสมควรจนกว่าจะส่งมอบ</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๑๓๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๓) ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นภายในสามวัน และแจ้งพฤติการณ์ตามที่ทราบอันอาจเป็นเครื่องช่วยในการสืบหาตัวบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้น”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม)

มาตรา ๑๓๒๔ ผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย อาจเรียกร้อยเอารางวัลจากบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวนร้อยละสิบแห่งค่าทรัพย์สินภายในราคาพันบาท และถ้าราคาสูงกว่านั้นขึ้นไป ให้คิดให้อีกร้อยละห้าในจำนวนที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหายได้ส่งมอบทรัพย์สินแก่ตำรวจนครบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นไซ้ ท่านว่าให้เสียเงินอีกร้อยละสองครึ่งแห่งค่าทรัพย์สินเป็นค่าธรรมเนียมแก่ทบวงการนั้น ๆ เพิ่มขึ้นเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากรางวัลซึ่งให้แก่ผู้เก็บได้ แต่ค่าธรรมเนียมนี้ท่านจำกัดไว้ไม่ให้เกินร้อยละยี่สิบ

ถ้าผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหายมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติในมาตราก่อนไซ้ ท่านว่าผู้นั้นไม่มีสิทธิจะรับรางวัล

มาตรา ๑๓๒๕ สंहาริมทรัพย์มีค่าซึ่งซ่อนหรือฝังไว้้นถ้ามีผู้เก็บได้โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ไซ้ ท่านว่ากรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้เก็บได้ต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ตำรวจนครบาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น แล้วมีสิทธิจะได้รับรางวัลหนึ่งในสามแห่งค่าทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๑๖๘๘ การตั้งผู้ปกครองทรัพย์สินนั้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วยอสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินใด ๆ อันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ย่อมไม่บริบูรณ์ เว้นแต่จะได้อัดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

“มาตรา ๑๓๒๔ ผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย อาจเรียกร้อยเอารางวัลจากบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวนร้อยละสิบแห่งค่าทรัพย์สินภายในราคาสามหมื่นบาท และถ้าราคาสูงกว่านั้นขึ้นไป ให้คิดให้อีกร้อยละห้าในจำนวนที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหายได้ส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ให้เสียเงินอีกร้อยละสองครึ่งแห่งค่าทรัพย์สินเป็นค่าธรรมเนียมแก่ทบวงการนั้น ๆ เพิ่มขึ้นเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากรางวัลซึ่งให้แก่ผู้เก็บได้ แต่ค่าธรรมเนียมนี้ ให้จำกัดไว้ไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๕ สंहาริมทรัพย์มีค่าซึ่งซ่อนหรือฝังไว้้น ถ้ามีผู้เก็บได้ โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ ให้กรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้เก็บได้ต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น แล้วมีสิทธิจะได้รับรางวัลหนึ่งในสามแห่งค่าทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๖๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

<p style="text-align: center;">ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือกำปั่นหรือเรือมีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือ เรือยนต์มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย</p> <p>มาตรา ๑๗๐๒ ข้อกำหนดห้ามโอนอันเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ซึ่งไม่อาจจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ได้นั้น ให้ถือว่าเป็นอันไม่มีเลย</p> <p>ข้อกำหนดห้ามโอนอันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินอันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นั้น ไม่บริบูรณ์ เว้นแต่จะได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนการห้ามโอนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือกำปั่นหรือเรือมีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือเรือยนต์มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย</p>	<p>“บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๗๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”</p> <p>มาตรา ๑๗ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึงนิติกรรม สิทธิ หน้าที่ หรือ ความรับผิดชอบตามกฎหมายอันได้กระทำลงหรือมีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ส่วนที่ ๓

**ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่..) พ.ศ.**

การซื้อขาย

การซื้อขาย หมายถึงสัญญาซึ่งบุคคลฝ่ายหนึ่งเรียกว่า **ผู้ขาย** โอนกรรมสิทธิแห่งทรัพย์สินให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า **ผู้ซื้อ** และผู้ซื้อตกลงว่าจะให้ราคาทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ขาย

การซื้อขาย แม้ผู้ซื้อและผู้ขายตกลงซื้อขายกันแล้ว แต่การซื้อขายยังไม่มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย คู่กรณีไม่มีความผูกพันต่อกันจนกว่าจะได้มีการปฏิบัติตามแบบที่กฎหมายกำหนดไว้เสียก่อน กล่าวคือ

๑. การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ คือทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ไม่ได้ เช่น บ้าน ที่ดิน เรือ กำปั่นหรือเรือที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือรถยนต์ที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพ และสัตว์พาหนะ การซื้อขายกฎหมายกำหนดให้ต้องทำเป็นหนังสือ และจดทะเบียนต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงจะทำให้สัญญาซื้อขายมีผลตามกฎหมาย

๒. การซื้อขายสังหาริมทรัพย์ เช่น ตู้เย็น นาฬิกา พัดลม แหวน ถ้ามีราคาตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบสำคัญ หรือได้วางมัดจำไว้ หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้วจึงจะเป็นหลักฐานฟ้องร้องบังคับคดีได้

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ขาย

๑. ผู้ขายมีหน้าที่ส่งมอบทรัพย์สินแก่ผู้ซื้อ
๒. ผู้ขายมีหน้าที่รับผิดชอบในการชำรุด บกพร่อง ของทรัพย์สินที่ขาย ถ้าขาดตกบกพร่อง ผู้ซื้อกลับปฏิเสธ เนื่องจากเขามีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่ซื้อขาย ผู้ขายต้องรับผิดชอบต่อผู้ซื้อ

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

๑. ผู้ซื้อ มีหน้าที่ชำระราคาทรัพย์สิน
๒. ผู้ซื้อ มีหน้าที่รับมอบทรัพย์สินจากผู้ขาย ในกรณีทรัพย์สินชำรุดหรือมีการอนุสิทธิ ผู้ซื้อบอกปิดไม่รับมอบทรัพย์สินได้
๓. ผู้ซื้อ มีหน้าที่ต้องใช้จ่ายต่าง ๆ ในการซื้อขาย เว้นแต่จะตกลงให้ผู้ขายเป็นผู้ออกฝ่ายเดียว

หลักเกณฑ์ในการทำสัญญาซื้อขาย

(๑) ต้องมีบุคคล คือ ตัวผู้ซื้อและตัวผู้ขาย ซึ่งทั้งสองคนนั้นจะต้องมีความคิด สติปัญญา พอสมควรที่จะตัดสินใจทำสัญญากันได้เอง ซึ่งก็คือต้องเป็นคนบรรลุนิติภาวะโดยปกติก็คือ มีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์

(๒) ผู้ซื้อต้องมีความต้องการที่จะซื้อ และผู้ขายต้องมีความต้องการที่จะขายทรัพย์สิน สิ่งนั้นจริง ๆ โดยทั้งสองฝ่ายได้แสดงความต้องการของตน ให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้ด้วย

(๓) ผู้ซื้อและผู้ขายต้องมีเป้าหมายในการทำสัญญาซื้อขาย ซึ่งก็คือ ผู้ซื้อมีเป้าหมายที่จะ ได้กรรมสิทธิ์หรือความเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้น ส่วนผู้ขายก็มีเป้าหมายที่จะได้เงินหรือราคาของ ทรัพย์สินนั้น และเป้าหมายของทั้งสองฝ่ายนี้จะต้องไม่มีกฎหมายห้าม ไม่ขัดต่อความสงบ เรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน และต้องเป็นเป้าหมายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ด้วย

ตัวอย่าง แดงทำสัญญาซื้อเฮโรอินจากดำ สัญญาซื้อขายนี้บังคับกันไม่ได้ เพราะการซื้อ ขายเฮโรอินมีเป้าหมายที่ผิดกฎหมาย หรือเขียวทำสัญญาซื้อบ้านจากเหลืองเพื่อทำเป็น ช่องโสเภณี สัญญาซื้อขายนี้ก็บังคับไม่ได้ เพราะเป็นเป้าหมายขัดต่อความสงบเรียบร้อยของ ประชาชน หรือขาวทำสัญญาขายเด็กหญิงฟ้าซึ่งเป็นบุตรสาวให้กับน้ำเงิน สัญญาซื้อขายนี้ก็ บังคับไม่ได้ เพราะมีเป้าหมายขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) ผู้ขายต้องโอนกรรมสิทธิ์ให้กับผู้ซื้อ เราต้องเข้าใจด้วยการโอนกรรมสิทธิ์นี้ตัว กรรมสิทธิ์เป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตนแต่เป็นสิ่งที่กฎหมายสมมติขึ้น การโอนกรรมสิทธิ์จึงอาจจะเกิดขึ้น แม้ว่าผู้ซื้อจะยังไม่ได้รับมอบทรัพย์สินไปไว้ใช้สอย หรือไปไว้ในความครอบครองก็ตาม

(๕) ผู้ซื้อต้องตกลงว่าจะชำระราคาทรัพย์สินนั้นให้กับผู้ขาย ในกรณีนี้เพียงแต่ตกลงว่า จะชำระก็พอแล้ว ยังไม่จำเป็นต้องมีการชำระกันจริง ๆ ก็ได้

การทำสัญญาซื้อขาย

(๑) วิธีการในการทำสัญญาซื้อขายโดยปกติ คือการที่ผู้ซื้อและผู้ขายต่างได้แสดงความ จำนงว่าต้องการซื้อขายทรัพย์สินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งการแสดงความจำนนนั้นอาจจะทำโดย ปากเปล่าก็ได้ หรือทำเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ หรือโดยวิธีการอย่างอื่นก็ได้ และสำหรับ ตัวทรัพย์สินที่จะซื้อขายกันโดยวิธีนี้ได้ คือ สังหาริมทรัพย์ธรรมดา ซึ่งก็คือทรัพย์สินที่สามารถ จะโยกย้าย เคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้ เช่น โทรศัพท์ พัดลม โต๊ะ เก้าอี้ รถยนต์ ปากกา ดินสอ ไม้บรรทัด เป็นต้น สำหรับการซื้อขายทรัพย์สินประเภทนี้ ซึ่งไม่มีแบบในการซื้อ ขาย โดยเฉพาะแต่อย่างใด ฉะนั้น เมื่อมีการตกลงซื้อขายกันแล้วกรรมสิทธิ์โอนไปทันที และการเกิด สัญญาซื้อขายยังเป็นการก่อให้เกิด “หนี้” ที่ฝ่ายผู้ซื้อและผู้ขายจะต้องชำระให้แก่กันอีกด้วย

(๒) วิธีการเฉพาะที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ผู้ซื้อ ผู้ขายต้องทำ และถ้าไม่ทำตามที่ กฎหมายกำหนดไว้แล้ว สัญญาซื้อขายนั้นแม้จะได้ตกลงว่าจะซื้อจะขายก็ไม่อาจบังคับกันได้ เพราะกฎหมายถือว่าเสียเปล่าหรือเป็นโมฆะ คือใช้ไม่ได้นั่นเอง.

การกู้ยืมเงิน

การกู้ยืมเงิน คือ สัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่า “ผู้กู้” ได้ขอยืมเงินจำนวนหนึ่ง ตามที่ได้กำหนดไว้จากบุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่า “ผู้ให้กู้” เพื่อให้ผู้กู้จะได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้สอยตามที่ประสงค์และผู้กู้ตกลงว่าจะคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้ให้กู้ตามเวลาที่กำหนดไว้ โดยผู้กู้ยินยอมเสียดอกเบี้ยให้แก่ผู้ให้กู้ตามอัตราที่ตกลงกันไว้เป็นการตอบแทน

ตัวอย่าง นายเอกต้องการเงิน ๕๐,๐๐๐ บาทเพื่อไปซื้อนา แต่นายเอกไม่มีเงินจำนวนดังกล่าวจึงได้ไปกู้เงินจำนวนดังกล่าวจากเจ้าแก้ว เจ้าแก้วตกลงให้กู้โดยมอบเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาทให้แก่ นายเอกไป โดยตกลงกันว่านายเอกจะต้องใช้เงินคืนภายในกำหนด ๑ ปีพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี สัญญาดังกล่าวนี้นี้เรียกว่า “สัญญากู้ยืมเงิน” โดยนายเอกมีฐานะเป็น “ผู้กู้” และเจ้าแก้วมีฐานะเป็น “ผู้ให้กู้”

หลักฐานในการกู้ยืมเงิน การกู้ยืมเงินเกินกว่า ๕๐ บาท จะต้องมียุทธบัตรเป็นหนังสือที่แสดงข้อความว่าได้มีการกู้เงินกันจริงโดยต้องลงลายมือชื่อของผู้กู้เป็นสำคัญ หากผู้กู้ไม่สามารถเขียนหนังสือได้ก็ต้องมีลายนิ้วมือของผู้กู้ประทับในหนังสือดังกล่าวโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองลายพิมพ์นิ้วมือของผู้กู้อย่างน้อย ๒ คน หากไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือดังกล่าวแล้ว ผู้ให้กู้จะฟ้องร้องต่อศาลให้บังคับให้ผู้กู้ชำระเงินตามสัญญาไม่ได้ (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓)

ตัวอย่าง นายเอกได้กู้เงินจากเจ้าแก้วเป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เจ้าแก้วจะต้องทำหนังสือขึ้นฉบับหนึ่งมีใจความสำคัญว่า นายเอกได้กู้เงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาทไปจากตนจริง โดยต้องให้นายเอกลงชื่อในหนังสือดังกล่าวด้วย ซึ่งหากถึงกำหนดชำระเงินแล้วนายเอกบิดพลิ้วไม่นำเงินมาชำระคืน เจ้าแก้วจึงจะมีสิทธิฟ้องนายเอกต่อศาลให้บังคับนายเอกให้คืนเงินจำนวนดังกล่าวแก่ตนได้ หากไม่มีการทำหนังสือดังกล่าวแล้ว เจ้าแก้วก็ไม่มีสิทธิที่จะฟ้องร้องนายเอกต่อศาลให้คืนเงินจำนวนดังกล่าวได้ หลักฐานในการกู้ยืมเงิน เช่น ข้าพเจ้านายเอกได้กู้เงินจากเจ้าแก้วเป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท โดยข้าพเจ้าสัญญาว่าจะใช้เงินจำนวนดังกล่าวคืนให้ภายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ ลงชื่อ นายเอก ผู้กู้

อัตรดอกเบี้ย

การกู้ยืมเงินนั้น กฎหมายได้กำหนดไว้ว่า ผู้ให้กู้คิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ได้ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ต่อปีหรือในอัตราร้อยละ ๑.๒๕ ต่อเดือน หากผู้ให้กู้คิดดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวแล้ว ผลก็คือดอกเบี้ยตกเป็นโมฆะทั้งหมด ผู้ให้กู้จึงเรียกให้ผู้กู้ชำระเงินต้นคืนให้แก่ตนได้เท่านั้น และผู้ให้กู้ยังต้องติดคุกเพราะมีความผิดทางอาญาฐานเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา อาจถูกจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑ พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๓)

ตัวอย่าง นายเอกกู้ยืมเงินจากเจ้าแก็งเป็นจำนวน ๕,๐๐๐ บาทคิดดอกเบี้ยร้อยละ ๑๐ ต่อเดือน จะเห็นได้ว่าเจ้าแก็งเป็นนายทุนหน้าเลือดคิดดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑.๒๕ ต่อเดือน ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้น ดอกเบี้ยทั้งหมดเป็นโมฆะ นายเอกจึงมีสิทธิคืนเฉพาะเงินต้น ๕๐,๐๐๐ บาท คืนให้แก่เจ้าแก็งเท่านั้น แต่ในกรณีที่ไปกู้เงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน อื่นๆ เช่น บริษัทหลักทรัพย์, บริษัทเงินทุน, โรงรับจำนำ ฯลฯ นั้นกฎหมายยินยอมให้ธนาคารและสถาบันทางการเงินดังกล่าวคิดดอกเบี้ยได้เกินกว่าอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตามอัตราดอกเบี้ยที่กระทรวงการคลังได้กำหนดไว้

ข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้กู้ยืมเงิน

๑. จะต้องไม่เซ็นชื่อลงในกระดาษเปล่าให้แก่ผู้ให้กู้โดยเด็ดขาด
๒. จำนวนเงินในช่องว่างในสัญญากู้ยืมเงินนั้น จะต้องลงจำนวนเงินที่กู้กันจริงๆ เท่านั้น และต้องเขียนจำนวนเงินที่กู้กันนั้นเป็นตัวหนังสือกำกับตัวเลขจำนวนเงินดังกล่าวด้วยเสมอ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ให้กู้เติมตัวเลข

ตัวอย่าง ข้าพเจ้าได้กู้เงิน ๕๐,๐๐๐ (ห้าหมื่นบาท) จากเจ้าแก็ง

๓. หนังสือสัญญาจะต้องทำขึ้นอย่างน้อย ๒ ฉบับ โดยผู้ให้กู้ถือไว้ฉบับหนึ่ง และผู้ถือไว้อีกฉบับหนึ่ง

๔. ผู้กู้จะต้องนับเงินที่ตนกู้ให้เท่ากับจำนวนที่ตนได้ก้ไปตามสัญญาให้ครบถ้วนเสมอ หากมิฉะนั้นแล้วก็เป็นปัญหาหากกล่าวคือหากได้เงินไม่ครบแต่ผู้กู้ได้ลงลายมือชื่อในสัญญาให้แก่ผู้ให้กู้แล้ว ผู้ให้กู้อาจโกงผู้กู้ในภายหลังว่าได้มอบเงินให้แก่ผู้กู้ไปจนครบถ้วนแล้ว

๕. พยานในสัญญากู้ยืมเงินนั้น ผู้กู้ควรให้พยานฝ่ายของตนร่วมลงลายมือชื่อในสัญญาอย่างน้อย ๑ คนด้วย

ข้อควรปฏิบัติของผู้กู้ในการชำระเงินคืนแก่ผู้ให้กู้

๑. ต้องเรียกใบรับเงินชำระหนี้ทุกครั้งที่ชำระ โดยให้ผู้ให้กู้ (เจ้าหนี้) ทำหนังสือลงลายมือชื่อผู้ให้กู้ว่าได้รับเงินคืนแล้วเป็นจำนวนเท่าใด หรือได้รับคืนครบถ้วนแล้ว

ตัวอย่าง ข้าพเจ้าเจ้าแก็งได้รับเงินคืนจากนายเอกผู้กู้แล้วเป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ลงชื่อ เจ้าแก็ง ผู้ให้กู้

๒. กรณีที่ผู้กู้ได้ชำระเงินคืนให้แก่ผู้ให้กู้จนครบถ้วนแล้ว ผู้กู้จะต้องขอรับหนังสือสัญญากู้ยืมเงินจากผู้ให้กู้มากำลายเสีย

๓. ในกรณีที่ผู้กู้ชำระเงินคืนเพียงบางส่วน นอกจากมีใบรับเงินแล้ว ผู้กู้จะต้องให้ผู้ให้กู้นับที่ไว้เป็นหลักฐานในหนังสือสัญญาผู้กู้ว่าได้มีการชำระเงินคืนไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด โดยผู้ให้กู้อาจต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้เป็นหลักฐานพร้อมทั้งวันที่

หากผู้กู้ไม่ทำตามข้อ ๑-๓ แล้ว หากมีการโต้เถียงกันว่าได้มีการคืนเงินกันแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ผู้กู้ก็จะตกเป็นฝ่ายที่เสียเปรียบ ผู้กู้จะอ้างว่าได้ชำระเงินคืนให้แก่ผู้ให้กู้แล้ว

(๕)

ไม่ได้ หากเป็นคดีฟ้องร้องในศาล ผู้กู้จะแพ้คดี ผู้กู้อาจต้องใช้เงินคืนให้แก่ผู้ให้กู้ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ผู้กู้อาจต้องระมัดระวังให้ดี จะอาศัยความเชื่อใจอย่างเดียวไม่ได้ มิฉะนั้นจะต้องเสียใจที่เสียรู้คน และต้องเสียทั้งเงินซ้ำอีกครั้ง

อายุความในการฟ้องร้อง

เมื่อได้ทำสัญญากู้ยืมเงินดังกล่าว หากจะต้องมีการฟ้องร้องต่อศาลให้ชำระเงินคืนแล้ว เจ้าหนี้จะต้องฟ้องภายใน ๑๐ ปี นับจากวันที่ถึงกำหนดชำระตามสัญญา ถ้าพ้นกำหนดนี้แล้ว คดีเป็นอันขาดอายุความ ผู้ให้กู้ (เจ้าหนี้) ไม่มีสิทธิจะฟ้องคดีต่อศาลได้ ในการกู้ยืมเงินมีปัญหาหนึ่งซึ่งมักเกิดขึ้นอยู่เสมอ คือกรณีที่ผู้ให้กู้คิดดอกเบี้ยในอัตราสูง ซึ่งเกินกว่าอัตราที่กฎหมายได้กำหนดไว้ดังได้กล่าวมาแล้ว ผู้ให้กู้ได้หลีกเลี่ยงกฎหมายโดยนำเอาดอกเบี้ยที่เกินกว่าที่กฎหมายได้กำหนดทั้งหมดมารวมกับเงินต้น แล้วนำเงินจำนวนดังกล่าวทั้งหมด (เงินต้นบวกดอกเบี้ย) มากำหนดเป็นเงินต้นในสัญญาที่ผู้กู้อาจจะต้องชำระเงินคืนทั้งหมด จะมีผลบังคับทางกฎหมายเช่นใด

ตัวอย่าง นายเอกได้กู้เงินจากเจ้าแอกเป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยเจ้าแอกจู้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๐ ต่อเดือน มีกำหนดชำระคืนภายใน ๑ ปี คิดเป็นเงินจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ๑๒๐,๐๐๐ บาท แต่เจ้าแอกต้องการหลีกเลี่ยงกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย จึงนำเอาดอกเบี้ยดังกล่าวทั้งหมดรวมกับเงินต้น เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๒๐,๐๐๐ บาท เจ้าแอกจึงให้นายเอกทำสัญญากู้ระบุนจำนวนเงินที่กู้เป็นเงิน ๒๒๐,๐๐๐ ผลทางกฎหมายจะเป็นเช่นใด การคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๐ ต่อเดือน เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายตกเป็นโมฆะตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๔๗๕ ถ้าเป็นคดีฟ้องร้องถึงศาล ลูกหนี้พิสูจน์ได้หรือนำพยานหลักฐานมาสืบให้ศาลเชื่อ ศาลจะพิพากษาให้จำนวนเงินดอกเบี้ยจำนวน ๑๒๐,๐๐๐ จึงตกเป็นโมฆะ เรียกจากลูกหนี้ไม่ได้

(๖)

ความรู้เรื่องเรือ (ตามลักษณะสากล)

๑. การวัดขนาดเรือ (Tonnage Measurement)

Nettle (๑๙๘๘) ได้ให้ความหมายของหน่วยสำหรับการวัดขนาดเรือในแต่ละแบบด้วยความหมายที่แตกต่างกัน ได้แก่ Tonnage, Displacement tonnages (Light and Loaded), Gross registered tonnage, Net registered tonnage, Canal tonnage และ Deadweight tonnage และจากข้อมูลของ ดร. กมลชนก สุทธิวาทนฤพุมิ (๒๕๕๐) สรุปว่าการวัดขนาดเรือหรือ Tonnage Measurement ได้มีการกำหนดให้เป็นรูปแบบเดียวกันในปี ค.ศ. ๑๙๖๙ โดยมีมติที่ประชุมสากลที่เรียกว่า The International Conventions to Unify Tonnage Computation ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อ ๑๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๘๒ โดยการวัดขนาดเรืออาจวัดได้หลายแบบ ดังนี้

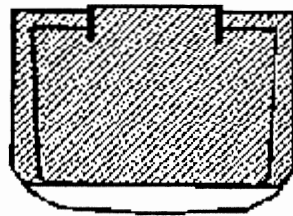
- **Light Displacement** คือน้ำหนัก (หน่วยเป็นตัน) ของเรือเปล่า คือไม่มีระวางบรรทุก (Empty) เป็นหน่วยที่นิยมใช้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องการคำนวณน้ำหนักของเรือสำหรับการกำหนดราคาซาก (Scrapping Price)
- **Load Displacement** คือน้ำหนัก (หน่วยเป็นตัน) ของเรือเมื่อมีน้ำมัน เสีบียง และสินค้าบรรทุกในระดับสูงสุด ณ เส้น Summer Loadline หรืออีกชื่อหนึ่งคือ ระวางขับน้ำ มักนิยมใช้ในกรณีของเรือรบเป็นหลัก
- **Deadweight** คือน้ำหนัก (หน่วยเป็นตัน) ของ Load Displacement ลบด้วย Light Displacement หรือ เท่ากับน้ำหนักของสินค้า น้ำมัน น้ำและเสีบียงเมื่อเรือลอยอยู่ในระดับของเส้น Summer Loadline เป็นหน่วยที่นิยมใช้มากที่สุดในกรณีของเรือสินค้า
- **Grain Space** เป็นปริมาตร (หน่วยเป็นลูกบาศก์ฟุตหรือลูกบาศก์เมตร) ของระวาง (Holds) และพื้นที่บรรทุกสินค้า (Cargo Spaces) ของเรือวัดถึงผิวเรือ
- **Bale Space** เป็นปริมาตร (หน่วยเป็นลูกบาศก์ฟุตหรือลูกบาศก์เมตร) ของระวาง (Holds) และพื้นที่บรรทุกสินค้า (Cargo Spaces) ของเรือวัดเป็นปริมาตรภายใน คือ วัดถึงกรอบ (Frames) เพดาน (Ceiling) ดังแสดงในรูปที่ ๑
- **Gross Tonnage** เป็นปริมาตร (หน่วยเป็นลูกบาศก์ฟุตหรือลูกบาศก์เมตร) ภายในของเรือคูณด้วยค่าคงที่เฉลี่ยของเรือ เป็นหน่วยที่นิยมใช้ในการพิจารณาระดับกำลังคนประจำเรือ ดังแสดงในรูปที่ ๒
- **Net Tonnage** เป็นปริมาตร (หน่วยเป็นลูกบาศก์ฟุตหรือลูกบาศก์เมตร) ที่ก่อให้เกิดรายได้ของเรือคูณด้วยค่าคงที่ เป็นหน่วยที่นิยมใช้ในการคำนวณค่าภาระท่าเรือ ผ่านร่องน้ำและอื่น ๆ ดังแสดงในรูปที่ ๓

(๗)

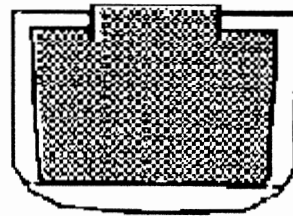
ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนฐานการคำนวณจากหน่วยปริมาตร (Cubic Capacity) มาเป็นหน่วยน้ำหนัก (Tonnage) มักนิยมใช้อัตราส่วนดังนี้

น้ำหนัก ๑ ตัน (ตันกรอสส์) = ๒.๘๓ ลูกบาศก์เมตร

หรือ ๑ ตัน (ตันกรอสส์) = ๑๐๐ ลูกบาศก์ฟุต

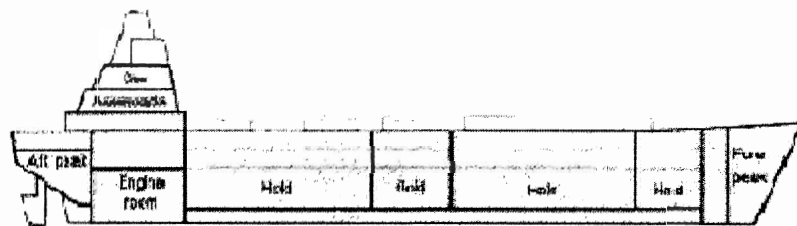

Grain Space

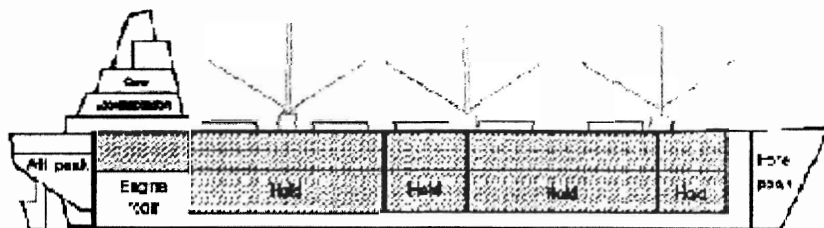

Bale Space

รูปที่ ๑

รูปที่ ๒ Gross Tonnage

รูปที่ ๓ Net Tonnage

๒. ประเภทของเรือ

ในเศรษฐกิจของการขนส่งทางทะเลสิ่งที่สำคัญก็คือความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทและขนาดของเรือ เรือเหล่านี้จะบรรทุกสินค้าซึ่งอาจบรรจุอยู่ในคอนเทนเนอร์จากท่าเรือแห่งหนึ่งไปสู่อีกแห่งหนึ่งตั้งแต่ปริมาณน้อยถึงปริมาณมาก ปัจจุบันมีเรือเดินสมุทร (Ocean - going ships) จำนวนมากที่สามารถบรรทุกสินค้าได้ถึง ๑๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ deadweight (tons dwt) จึงทำให้เรือต้องมีขนาดใหญ่ขึ้น และสร้างปัญหาเกี่ยวกับท่าเรือและอู่ต่อเรือ เช่น เรือบรรทุกสินค้าน้ำมันขนาดใหญ่อาจส่งผลให้ต้องทำการขนถ่ายสินค้านอกฝั่ง หรืออาจจำเป็นต้องมีอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าที่ทันสมัยเหมาะสมกับเรือบรรทุกสินค้าบรรจุคอนเทนเนอร์ เป็นต้น

๓. ลักษณะพื้นฐานของเรือ

โดยทั่วไปโครงสร้างของเรือประกอบด้วย ๒ ส่วนที่สำคัญคือ ส่วนที่เป็นตัวเรือหรือลำเรือ (Hull) จะประกอบด้วย Holds และ Tanks และส่วนที่เป็นเครื่องจักร (Machinery) ซึ่งรวมถึงเครื่องยนต์และอุปกรณ์ต่าง ๆ ลักษณะพื้นฐานของเรือแบ่งออกเป็น ๓ จำพวกคือ

๑. Single Deck Vessels เป็นเรือที่มีดาดฟ้าชั้นเดียว เหมาะสมกับการบรรทุกสินค้านอกกอง (bulk cargoes) เช่น ถ่านหิน เมล็ดธัญพืชต่าง ๆ (รูปที่ ๔)

๒. Tween Deck Vessels เป็นเรือที่มีดาดฟ้าเพิ่มขึ้นอีกหลายชั้นที่ด้านล่างของดาดฟ้าเรือชั้นบนสุด (main deck) เหมาะสมกับการบรรทุกสินค้าทั่วไป ซึ่งดาดฟ้าเรือแต่ละชั้นจะช่วยป้องกันความเสียหายของสินค้าได้ (รูปที่ ๕)

๓. Shelter Deck Vessels เป็นเรือที่มีดาดฟ้าเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งชั้นเหนือดาดฟ้าเรือชั้นบนสุด จึงเรียกว่า Shelter Deck (รูปที่ ๖) ซึ่งมี ๒ ประเภทคือเป็นแบบปิดหรือเปิด เรือประเภทนี้เหมาะสมกับการบรรทุกสินค้าหลายประเภท ได้แก่ เรือบรรทุกแก๊ส (Gas Carriers) เรือบรรทุกไม้ (Wood Carriers) เรือห้องเย็น (Refrigerated Ships) เรือบรรทุกน้ำมัน (Oil tankers) เรือคอนเทนเนอร์หรือเรือบรรทุกสินค้าบรรจุตู้ (Container Ships) และเรือโร-โร (Roll-on/Roll off Ships)

ประเภทของเรือสินค้า

Nettle (๑๙๘๘) ได้กล่าวถึงประเภทของเรือต่าง ๆ ที่ใช้ในการขนส่งทางทะเล ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างกันออกไป สำหรับในที่นี้ได้รวบรวมเฉพาะประเภทของเรือสินค้าที่สำคัญในการเดินเรือ ดังนี้

๑. Cargo Ships เป็นเรือสินค้าซึ่งศัพท์ภาษาอังกฤษอาจใช้คำว่า Liner (เรือประจำ) หรือ Tramp (เรือจร) สำหรับบรรทุกสินค้าทั่วไปไม่จำเป็นต้องมีเฉพาะสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจบรรทุกสินค้าเก่าที่เป็นหีบห่อและไม่เป็นหีบห่อ ปกติเรือสินค้าทั่วไปจะเรียกว่า Breakbulk

ship ซึ่งมีลักษณะคล้ายเรือบรรทุกถ่านหินแต่จะบรรทุกสินค้าผสมหลายอย่าง เรือบางลำจะมี Gantry cranes อยู่ประจำเรือด้วย

๒. Bulk Carriers เป็นเรือที่มีดาดฟ้าชั้นเดียวขนาดใหญ่ สำหรับบรรทุกสินค้าเทกอง (แบบไม่หีบห่อ) อาจเป็นเรือสินค้าเทกองแห้ง (Dry bulk carriers) ได้แก่ ธัญพืช แร่ ถ่านหิน ปูน น้ำตาล เยื่อไม้ ฯลฯ โดยสินค้าจะถูกวางหรือเทกองในห้องระวางสินค้าจนเต็ม หรืออาจเป็นเรือสินค้าเทกองเหลว (Liquid bulk carriers) จำพวกน้ำมัน เช่น เรือบรรทุกน้ำมัน (Oil tankers) ซึ่งจะสูบผ่านลงในระวางเรือหรือถังเก็บและสูบถ่ายระหว่างเรือกับฝั่งโดยทางท่อ เรือประเภทนี้จะมีขนาดระวางบรรทุกสินค้าประมาณ ๒๐,๐๐๐ deadweight (tons dwt) *

๓. OBO Ships (Oil/Bulk/Ore ships) เป็นเรือบรรทุกสินค้าเทกองได้ ๒ ประเภทขึ้นไป เรือเหล่านี้มักมีขนาดใหญ่และสามารถบรรทุกได้ทั้งสินค้าเทกองแห้งและสินค้าเทกองเหลว อาจเป็น B/O (Bulk/Ore) , O/O (Ore/Oil) , O/B/O (Ore/Bulk/Oil) หรือ O/S/O (Ore/Slurry/Oil)

๔. Gas Carriers เป็นเรือบรรทุกแก๊สที่ต้องการความปลอดภัยสูงมีการออกแบบเป็นลักษณะพิเศษทั้งด้านการปฏิบัติงานและการขนถ่ายแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. LNG (Liquified Natural Gas) ได้แก่เรือที่บรรทุกแก๊สธรรมชาติจำพวก Methane ภายใต้การลดอุณหภูมิถึง -๑๖๐°C โดยจะผ่านขบวนการถูกเปลี่ยนเป็น Methyl Alcohol และถูกเก็บใน Conventional tankers

๒. LPG (Liquified Petroleum Gas) ได้แก่เรือที่บรรทุกแก๊สปิโตรเลียมต่าง ๆ เช่น Butane หรือแก๊สหุงต้ม โดยจะถูกทำให้เป็นของเหลวภายใต้อุณหภูมิที่สูงกว่า LNG หรือโดยการควบคุมทั้งอุณหภูมิและความดัน และเก็บแก๊สในรูปของเหลวในถังเก็บทรงกลม (Spherical shape)

๕. Tankers เป็นเรือบรรทุกสินค้าเทกองที่ออกแบบพิเศษสำหรับสินค้าจำพวกน้ำมัน สารเคมี หรือใช้บรรทุกแก๊ส จึงเป็นเรือที่ค่อนข้างอันตรายและต้องการการควบคุมดูแลความปลอดภัยในการขนส่งและสูบถ่ายสูงเช่นเดียวกับ Gas carriers เรือประเภทนี้จะมีถังเก็บบนเรือเป็นชุด (Series) แยกออกจากส่วนอื่น ถ้าเป็นเรือบรรทุกน้ำมันดิบในปริมาณมากจะถูกบรรจุในถังเก็บขนาดใหญ่ (มากกว่า ๒๐๐,๐๐๐ tons dwt) ซึ่งเรียกว่า Very Large Crude Carriers หรือ VLCCs และหากถูกบรรจุเก็บในถังขนาดมากกว่า ๓๕๐,๐๐๐ tons dwt เรียกว่า Ultra Large Crude Carriers หรือ ULCCs โดยทั่วไปถ้าเป็นเรือบรรทุกน้ำมันดิบ มักจะมีถังเก็บประมาณ ๕-๖ ถัง ส่วนเรือที่บรรทุกน้ำมันที่กลั่นแล้วจะมีประมาณ ๘ ถัง เพื่อแยกเกรดหรือประเภทของน้ำมันที่กลั่นแล้ว ปกติเรือประเภทนี้จะขนถ่ายหรือสูบถ่ายผ่านทางท่อโดย Shore pump หรือ Shipborne pumping gear

๖. Container Ships เป็นเรือคอนเทนเนอร์ สำหรับบรรทุกสินค้าที่ถูกบรรจุเป็นตู้ หรือที่เรียกว่าสินค้าบรรจุตู้ ปัจจุบันเรือประเภทนี้อาจบรรทุกตู้สินค้าได้ถึง ๓,๐๐๐ - ๓,๕๐๐ TEUs ซึ่งจะเป็นเรือขนาดใหญ่ มีการพัฒนาออกแบบให้เหมาะสมกับระบบการขนส่งประเภทต่าง ๆ และต้องมีท่าเรือที่รองรับอย่างเหมาะสมในด้านเทคโนโลยีของอุปกรณ์ขนถ่าย หรือการใช้ระบบ

คอมพิวเตอร์ในการขนยกสินค้า การขนส่งสินค้าด้วยเรือคอนเทนเนอร์มีข้อดีคือสะดวกรวดเร็ว และสินค้าได้รับความเสียหายน้อย แต่เรือประเภทนี้มีการลงทุนก่อสร้างค่อนข้างสูงเพราะต้องมีอุปกรณ์ต่าง ๆ ประจำเรือ และต้องมีการดูแลรักษาอุปกรณ์อย่างต่อเนื่องด้วย สินค้าที่บรรจุในตู้ อาจเป็นสินค้าแห้ง สินค้าเหลว สินค้าประเภทอาหาร เช่น ผลไม้ ผักสด ปลา เนื้อสัตว์ สารเคมี ปุ๋ย สุรา เครื่องจักร เป็นต้น **หมายเหตุ** TEU (Twenty Foot Equivalent Unit) หมายถึงหน่วยนับจำนวนตู้สินค้า หรือ Container หรือ ตู้เหล็กขนาดมาตรฐาน กว้าง ๘ ฟุต สูง ๘ ฟุต และยาว ๒๐ ฟุต

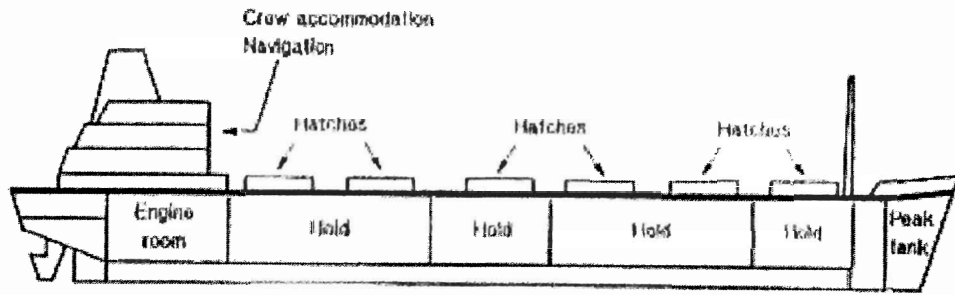
๗. LASH Ships หมายถึง Lighter aboard ship เป็นเรือกึ่งคอนเทนเนอร์ประเภทหนึ่ง เรือประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องใช้บริการท่าเรือใด ๆ เลย กล่าวคือเรือแต่ละลำจะบรรทุกตู้สินค้าและเรือลำเลียง (ซึ่งบรรทุกทุกสินค้าจนเต็มประมาณ ๔๐๐ ตัน) ๗๐-๘๐ ลำ และเรือเหล่านี้จะถูกยกขึ้นลงน้ำด้านท้ายเรือโดยใช้ Gantry crane จากนั้นเรือลากจูงจะทำการลากเรือลำเลียงเหล่านี้ต่อไปจนถึงจุดหมายปลายทาง เรือประเภทนี้เป็นที่นิยมของเจ้าของเรือเนื่องจากประหยัดค่าบริการท่าเรือ

๘. Roll-on/Roll-off Ships เป็นเรือคู่แข่งที่สำคัญของเรือคอนเทนเนอร์ ปัจจุบันนิยมแพร่หลายมากขึ้นเนื่องจากมีลักษณะเฉพาะเหมาะสำหรับการขนส่งสินค้าหลายประเภท และวิธีการขนถ่ายสินค้าสะดวก มีความคล่องตัวสูง ต้องการอุปกรณ์ยกขนสินค้าจากท่าเรือน้อยมาก ลักษณะเรือจะมีสะพานทอดด้านท้ายเรือและหัวเรือหรือมีเพียงด้านเดียวสำหรับให้สินค้าผ่านเข้าออกโดยสะดวก สินค้าที่ขนถ่ายโดยเรือประเภทนี้ได้แก่ สินค้าบรรจุตู้ สินค้าทั่วไป สินค้าประเภทรถยนต์ หรือสินค้าที่สามารถวางบนล้อเลื่อนได้ เป็นต้น โดยทั่วไปจะมีทั้งเรือที่บริการในระยะใกล้และเรือเดินสมุทรที่ขนส่งระยะไกล

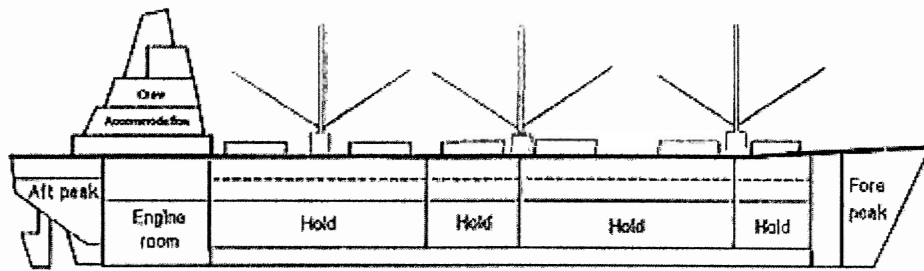
๙. Passenger Ships หรือ Cruise Liners เป็นเรือโดยสารที่มีคุณลักษณะเฉพาะตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในตัวเรือมาก จึงมีค่าใช้จ่ายในการดูแลและรักษาสูง โดยทั่วไปจะมีขนาดใหญ่กว่าเรือประเภทอื่น ภายในเรือจะมี ห้องอาหาร ห้องพักผ่อนโดยสาร ห้องดูภาพยนตร์ ห้องโถงสำหรับเต้นรำ สระว่ายน้ำ ที่ออกกำลังกาย และสิ่งบันเทิงต่าง ๆ เรือประเภทนี้ถ้าแบ่งตามลักษณะการใช้งานอาจแบ่งเป็น เรือโดยสารที่วิ่งระยะใกล้ เช่น เรือเฟอร์รี่ และเรือโดยสารที่วิ่งระยะไกล เช่น เรือเดินสมุทร เรือสตาร์ครุส เป็นต้น

นอกจากที่กล่าวมาแล้วนี้ ยังมีเรือประเภทอื่นที่พบในธุรกิจของการขนส่งทางทะเล ได้แก่ เรือลากจูง (Tug boats) เรือตู้สินค้า (Feeder vessels) เรือสินค้าทั่วไปที่บรรจุตู้สินค้ามาด้วยหรือที่เรียกว่าเรือกึ่งคอนเทนเนอร์ (Semi container vessels) เรือบรรทุกสินค้าทั่วไป (Conventional vessels) เรือลำเลียง (Barges) เป็นต้น ลักษณะของเรือเดินสมุทรและเรือบริการที่สำคัญแสดงในรูปที่ ๗

(๑๑)

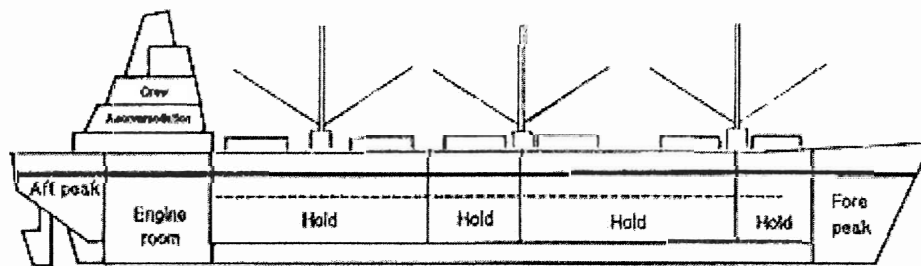

รูปที่ ๔ Single Deck

— Main deck
- - - Tween decks

รูปที่ ๕ Twin Deck

— Shelter deck
— Main deck
- - - Tween deck

รูปที่ ๖ Shelter Deck

(๑) เรือโดยสาร (Passenger ship)

(๑๒)

(๒) เรือคอนเทนเนอร์ (Container ship)

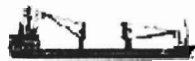
(๓) เรือ All-round

(๔) เรือ Roll-on/Roll-off

(๕) เรือบรรทุกน้ำมัน (Tanker)

(๖) เรืออเนกประสงค์ (Multi – purpose vessel)

รูปที่ ๗ ลักษณะเรือเดินสมุทร / เรือบริการ

ภาคผนวก

:

- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

42

พ.ร.บ. ฉบับที่ ๑๕ (แก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๗

๓.๒๐

(สำเนา)

เลขรับ ๔๒/๒๕๕๗ วันที่ ๑๗ ก.ย. ๒๕๕๗
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานกฎหมาย ๖
สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๔๓๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน เนื่องจากเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ ประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียน การกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ความรับผิดชอบของเจ้าสำนักโรงแรม อัตราค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทจำกัด และเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับทรัพย์สินหาย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นต้องประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายโดยด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วน หากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม

(นายวิษณุ เครืองาม)

รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน

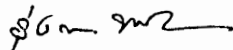
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘ - ๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

วันนอ พิมพ์
วิเศษ วัฒน
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๗๐๓ วรรคสอง (๑) มาตรา ๑๓๐๒ มาตรา ๑๖๘๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๗๐๒ วรรคสาม)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการซื้อขายสังหาริมทรัพย์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖ วรรคสาม)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของ คนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗๕ วรรคสอง)
- (๕) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมในการขอสำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับ ของบริษัท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑๖)
- (๖) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บเมื่อมอบใบหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๒๗ วรรคสอง)
- (๗) ปรับปรุงอัตราค่าคัดสำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔๐)
- (๘) ปรับปรุงอัตราเงินค่าสำเนางบดุล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๙๙ วรรคหนึ่ง)
- (๙) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับ ทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ และแก้ไขคำว่า “ตำรวจนครบาล” เป็น “เจ้าพนักงานตำรวจ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) มาตรา ๑๓๒๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓๒๘)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ ประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ จำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย อัตราค่าธรรมเนียมและค่าคัดสำเนาเอกสารตามที่ปรากฏในบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัด รวมถึง จำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือ แก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕๒

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕๓ การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความรับผิดนี้ ถ้าเกี่ยวข้องกับเงินทองตรา ธนบัตร ตั๋วเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญมณี หรือของมีค่าอื่น ๆ ให้จำกัดไว้เพียงหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่จะได้ฝากของมีค่าเช่นนี้ไว้แก่เจ้าสำนักและได้บอกราคาแห่งของนั้นชัดเจน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคสอง ของมาตรา ๗๐๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๑๖ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งประสงค์จะได้สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับบรรดามีในบริษัทหนึ่งบริษัทใด ก็ชอบที่จะเรียกได้จากบริษัทนั้น ในการนี้บริษัทจะเรียกเอาเงินไม่เกินฉบับละสิบบาทก็ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมอบใบหุ้นนั้น จะเรียกค่าธรรมเนียมก็ได้ สุดแต่กรรมการจะกำหนด แต่มิให้เกินสิบบาท”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔๐ ผู้ถือหุ้นชอบที่จะเรียกให้ส่งมอบสำเนาทะเบียนเช่นนั้น หรือแต่ตอนหนึ่งตอนใดแก่ตนได้ เมื่อเสียค่าคัดสำเนาแต่ไม่เกินหน้าละสิบบาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๙๙ บุคคลใดประสงค์จะได้สำเนางบดุลฉบับหลังที่สุดจากบริษัทใด ๆ ก็ชอบที่จะซื้อเอาได้โดยราคาไม่เกินกว่าฉบับละยี่สิบบาท”

นายแพ่ง

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๐๒ บทบัญญัติแห่งสามมาตราก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๑๓๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นภายในสามวัน และแจ้งพฤติการณ์ตามที่ทราบอันอาจเป็นเครื่องช่วยในการสืบหาตัวบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๔ ผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย อาจเรียกร้องเอารางวัลจากบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวนร้อยละสิบแห่งค่าทรัพย์สินภายในราคาสามหมื่นบาท และถ้าราคาสูงกว่านั้นขึ้นไป ให้คิดให้อีกร้อยละห้าในจำนวนที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหายได้ส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ให้เสียเงินอีกร้อยละสองครึ่งแห่งค่าทรัพย์สินเป็นค่าธรรมเนียมแก่ทบวงการนั้น ๆ เพิ่มขึ้นเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากรางวัลซึ่งให้แก่ผู้เก็บได้ แต่ค่าธรรมเนียมนี้ให้จำกัดไว้ไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๕ สิ่งหามทรัพย์มีค่าซึ่งซ่อนหรือฝังไว้นั้น ถ้ามีผู้เก็บได้โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ ให้กรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้เก็บได้ต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น แล้วมีสิทธิจะได้รับรางวัลหนึ่งในสามแห่งค่าทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๖๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๗๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”

มาตรา ๑๗ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึงนิติกรรม สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิดชอบ
ตามกฎหมายอันได้กระทำการหรือมีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

กลุ่มงานคณะกรรมการการทหาร
สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ ๕๖๖๑/๒๕๕๗

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายชัยพร ธนถาวรลาภ

๓. นายชูศักดิ์ ศิรินิล

๕. นายทองดี มนัสสาร

๗. นายบรรยง เต็มสิริภักดิ์

๙. นายปภิต พัฒนกุล

๑๑. นายประสิทธิ์ ศักดิ์ศรีมณีกุล

๑๓. นายปรีชา สุวรรณทัต

๑๕. นายพงษ์ภักดิ์ เรียงเครือ

๑๗. นายพินิจ จันทรสมบัติ

๑๙. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค

๒๑. นางสาวภูวนิดา คุณผลิน

๒๓. นายระวั่ง เนตรโพธิ์แก้ว

๒๕. นายวัฒนา แซ่ไฟเภา

๒๗. นายวิรัช รัมย์

๒๙. นายสมศักดิ์ คุณเงิน

๓๑. นายสินิตย์ เลิศไกร

๓๓. นายสุรศักดิ์ นาคดี

๓๕. นายอานนท์ สิงห์สมบุญ

๒. นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม

๔. นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์

๖. ว่าที่ร้อยตรี ธนู จงเพิ่มดำรงชัย

๘. พันตำรวจโท บรรยณ ตั้งภากรณ์

๑๐. นายประเชิญ ดิยะปัญญา

๑๒. นายประแสง มงคลศิริ

๑๔. นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา

๑๖. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์

๑๘. นายพินิจ จันทรสุรินทร์

๒๐. นายไพศาล ยิ่งสมาน

๒๒. นายมรรณพ เดชวิทักษ์

๒๔. นายรักษ์ ด่านกุล

๒๖. นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล

๒๘. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์

๓๐. นายสาธิต ปิตุเตชะ

๓๒. นายสุชัย งามจิตต์เชื้อ

๓๔. นายสุวโรช พะลัง

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑ ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายชูศักดิ์ ศิรินิล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายประสิทธิ์ ศักดิ์ศรีมณีกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายวิชุด ปลั่งศรีสกุล	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๖) นายวัฒนา เซ่งไพเราะ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
(๗) นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒ คณะกรรมาธิการได้มีมติตั้ง นายนิพนธ์ เปรมกมล ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการทหาร สำนักกรรมาธิการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๐๙

๓ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

นิพนธ์ เปรมกมล
(นายนิพนธ์ เปรมกมล)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๘๐๓ วรรคสอง (๑) มาตรา ๑๓๐๒ มาตรา ๑๖๘๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๘๐๒ วรรคสาม)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการซื้อขายสังหาริมทรัพย์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖ วรรคสาม)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของ คนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗๕ วรรคสอง)
- (๕) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมในการขอสำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับ ของบริษัท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑๖)
- (๖) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บเมื่อมอบใบหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๒๗ วรรคสอง)
- (๗) ปรับปรุงอัตราค่าคัดสำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔๐)
- (๘) ปรับปรุงอัตราเงินค่าสำเนางบดุล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕๕ วรรคหนึ่ง)
- (๙) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับ ทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ และแก้ไขคำว่า “ตำรวจนครบาล” เป็น “เจ้าพนักงานตำรวจ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) มาตรา ๑๓๒๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓๒๘)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ ประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ จำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย อัตราค่าธรรมเนียมและค่าคัดสำเนาเอกสารตามที่ปรากฏในบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัด รวมถึงจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕๓ การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความรับผิดนี้ ถ้าเกี่ยวข้องกับเงินทองตรา ธนบัตร ตัวเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญมณี หรือของมีค่าอื่น ๆ ให้จำกัดไว้เพียงหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่จะได้ฝากของมีค่าเช่นนี้ไว้แก่เจ้าสำนักและได้บอกราคาแห่งของนั้นชัดเจน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคสอง ของมาตรา ๗๐๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๑๖ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งประสงค์จะได้สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับบรรดามีในบริษัทหนึ่งบริษัทใด ก็ชอบที่จะเรียกได้จากบริษัทนั้น ในการนี้บริษัทจะเรียกเอาเงินไม่เกินฉบับละสิบบาทก็ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมอบใบหุ้นนั้น จะเรียกค่าธรรมเนียมก็ได้ สุดแต่กรรมการจะกำหนด แต่มิให้เกินสิบบาท”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔๐ ผู้ถือหุ้นชอบที่จะเรียกให้ส่งมอบสำเนาทะเบียนเช่นว่านั้น หรือแต่ตอนหนึ่งตอนใดแก่ตนได้ เมื่อเสียค่าคัดสำเนาแต่ไม่เกินหน้าละสิบบาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๕๕ บุคคลใดประสงค์จะได้สำเนางบดุลฉบับหลังที่สุดจากบริษัทใด ๆ ก็ชอบที่จะซื้อเอาได้โดยราคาไม่เกินกว่าฉบับละยี่สิบบาท”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๐๒ บทบัญญัติแห่งสามมาตราก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๑๓๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นภายในสามวัน และแจ้งพฤติการณ์ตามที่ทราบอันอาจเป็นเครื่องช่วยในการสืบหาตัวบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๔ ผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย อาจเรียกร้องเอารางวัลจากบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวนร้อยละสิบแห่งค่าทรัพย์สินภายในราคาสามหมื่นบาท และถ้าราคาสูงกว่านั้นขึ้นไป ให้คิดให้อีกร้อยละห้าในจำนวนที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหายได้ส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ให้เสียเงินอีกร้อยละสองครึ่งแห่งค่าทรัพย์สินเป็นค่าธรรมเนียมแก่ทบวงการนั้น ๆ เพิ่มขึ้นเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากรางวัลซึ่งให้แก่ผู้เก็บได้ แต่ค่าธรรมเนียมนี้ให้จำกัดไว้ไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๘ สงหาทรัพย์สินมีค่าซึ่งซ่อนหรือฝังไว้นั้น ถ้ามีผู้เก็บได้โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ ให้กรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้เก็บได้ต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น แล้วมีสิทธิจะได้รับรางวัลหนึ่งในสามแห่งค่าทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๖๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๗๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”

มาตรา ๑๗ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึงนิติกรรม สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิดชอบ
ตามกฎหมายอันได้กระทำลงหรือมีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

ด้านที่สี่

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๓๑๗๕

-๑๙-

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 76
วันที่ ๒๑ พ.ย. ๒๕๔๗
เวลา 16:30 น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๒๒๖/๔๗ วันที่ ๑๑/๑๑/๒๕๔๗

เวลา 16.40 น. ส่ง

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

สำนักการประชุม

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๘

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๕๓ / ๒๕๔๗

วันที่ ๑๖ / พ.ย. / ๔๗

เวลา ๑๖.๕๐ น.

สำนักการประชุม

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

(นายวิจักขณ์ นาควิชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๗๐๓ วรรคสอง (๑) มาตรา ๑๓๐๒ มาตรา ๑๖๘๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๗๐๒ วรรคสาม)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการซื้อขายสังหาริมทรัพย์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๖ วรรคสาม)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗๕ วรรคสอง)
- (๕) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมในการขอสำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับของบริษัท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑๖)
- (๖) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บเมื่อมอบใบหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้น (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๒๗ วรรคสอง)
- (๗) ปรับปรุงอัตราค่าคัดสำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔๐)
- (๘) ปรับปรุงอัตราเงินค่าสำเนาบังคับ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๙๙ วรรคหนึ่ง)
- (๙) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินหาย ต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ และแก้ไขคำว่า "ตำรวจนครบาล" เป็น "เจ้าพนักงานตำรวจ" (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) มาตรา ๑๓๒๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓๒๘)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ ประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้อง จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ จำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย อัตราค่าธรรมเนียมและค่าคัดสำเนาเอกสารตามที่ปรากฏในบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัด รวมถึง จำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือ แก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

สัญญาจะขายหรือจะซื้อ หรือค้ำประกันการซื้อขายทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดเป็นสำคัญ หรือได้วางประจำไว้ หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้ว จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่

บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์ ซึ่งตกลงกันเป็นราคาสองหมื่นบาท หรือกว่านั้นขึ้นไปด้วย"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๕๓ การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ความรับผิดนี้ ถ้าเกี่ยวข้องกับเงินทองตรา ธนบัตร ตั๋วเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญมณี หรือของมีค่าอื่น ๆ ให้จำกัดไว้เพียงหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่จะได้ฝากของมีค่าเช่นนี้ไว้แก่เจ้าสำนักและได้บอกราคาแห่งของนั้นชัดแจ้ง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคสอง ของมาตรา ๗๐๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑๑๖ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งประสงค์จะได้สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับบรรดามีในบริษัทหนึ่งบริษัทใด ก็ชอบที่จะเรียกได้จากบริษัทนั้น ในการนี้บริษัทจะเรียกเอาเงินไม่เกินฉบับละสิบบาทก็ได้"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมอบใบหุ้มนั้น จะเรียกค่าธรรมเนียมก็ได้ สุดแต่กรรมการจะกำหนด แต่มิให้เกินสิบบาท”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔๐ ผู้ถือหุ้ชอบที่จะเรียกให้ส่งมอบสำเนาทะเบียนเช่นว่านั้น หรือแต่ตอนหนึ่งตอนใดแก่ตนได้ เมื่อเสียค่าคัดสำเนาแต่ไม่เกินหน้าละสิบบาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง of มาตรา ๑๑๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๙๙ บุคคลใดประสงค์จะได้สำเนางบดุลฉบับหลังที่สุดจากบริษัทใด ๆ ก็ชอบที่จะซื้อเอาได้โดยราคาไม่เกินกว่าฉบับละยี่สิบบาท”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๐๒ บทบัญญัติแห่งสามมาตราก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๑๓๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นภายในสามวัน และแจ้งพฤติการณ์ตามที่ทราบอันอาจเป็นเครื่องช่วยในการสืบหาตัวบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง of มาตรา ๑๓๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๔ ผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย อาจเรียกร้องเอารางวัลจากบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวนร้อยละสิบแห่งค่าทรัพย์สินภายในราคาสามหมื่นบาท และถ้าราคาสูงกว่านั้นขึ้นไป ให้คิดให้อีกร้อยละห้าในจำนวนที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหายได้ส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงาน ตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ให้เสียเงินอีกร้อยละสองครึ่งแห่งค่าทรัพย์สินเป็นค่าธรรมเนียมแก่ ทบวงการนั้น ๆ เพิ่มขึ้นเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากรางวัลซึ่งให้แก่ผู้เก็บได้ แต่ค่าธรรมเนียมนี้ให้จำกัดไว้ ไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๘ สิ่งหามทรัพย์มีค่าซึ่งซ่อนหรือฝังไว้ นั้น ถ้ามีผู้เก็บได้โดยพฤติการณ์ ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ ให้กรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้เก็บได้ต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น แล้วมีสิทธิจะได้รับรางวัลหนึ่งในสามแห่งค่าทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๖๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๗๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและ สัตว์พาหนะด้วย”

มาตรา ๑๗ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึงนิติกรรม สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิดชอบ
ตามกฎหมายอันได้กระทำลงหรือมีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลงสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร